

Balti talvine noorte mitmevõistluse maavõistlus

Sõitsime Leetu, Siauliaisse kahe autoga: üks startis Tallinnast (Allan, Margus, Peeter ja Lauri) ning teine Paidest (Andres, Tanel, Andres Raido). Tallinnast startisime reedel veidi enne kella kuut hommikul. Plaan oli kokku saada Pärnus ning teha väike peatus Hädemeestel ning seejärel juba paaris Leetu sõita. Plaan toimus väga hästi kuni Hädemeesteni, kuid meie autos olev seltskond otsustas võtta ka väikese kohvi ning kerge hommikusöögi. Kuna Andrese auto peal oli kogu ülekandeks vajalik tehnika, siis meid nad ei oodanud ning panid pärast väikest peatust Leedu poole ajama.

Ilm oli päris külm ning enne Pärnut näitas auto kraadiklaas -25 kraadi. Tänu külmale ilmale läks autos soojemaks alles veidi enne Riit ning samuti muutusid külgmised klaasid veidi vähem jäätunuks, kuid ainult eesistujatele. Tagaistujad Peeter ja Lauri pidid leppima jäätunud klaaside ning piiratud nähtavusega. Riitast juhtis meid läbi Marguse telefon, kuigi üks igaühel oli oma arvamus, kuidas saaks kõige kiiremini. Teisest autost oli eelnevalt kuulda, et nende GPS oli neid juhatanud „võssa“ ja Andres lubas oma seadme ära visata (eelnevalt muidugi ka seadme peal viha välja elada).

Šiauliais võisteldi väikeses sisehallis, mis asus välistaadioni kõrval. Sisehall oli küllaltki kitsas, väga järskude kurvidega. Esiolgu tundus, et kõik alad mahuvad küllaltki hästi ära, kuid ajakava lähemalt vaadates tekkis siiski kahtlusi. Eesti koondise ettepanekul nihutatigi kõrgushüppe paika teise kohta, et saaks normaalsemalt hüpata. Üldjoontes olid aga paigad hästi ette valmistatud ning midagi väga suuremat silma ei hakanud. Halli jõudes häiris kohe alguses midagi, kuid ei suutnud seda ära tabada. Nimelt ei olnud seal kurvides piirdeid. See oli küllaltki harjumatu ning see sai kinnitust ka 60 m jooksudes. Sportlased unustasid ära, et lõpus tuleks pidurdada või ära pöörata. Viimasel hetkel tuli spotlastele see küll meelde, kuid siiski joosti üle ääre.

Kui meie halli jõudsime, oli kogu tehnika ülekande jaoks juba üles seatud. Halli personal oli igati abivalmis ning probleeme ei tekkinud. 60 m jooksudes hakkas jällegi silma starteri „kiirustamine“ ehk stardilähe antakse väga kiiresti peale valmis käsklust. Kuid kiituseks tuleb öelda, et starteri käsklused tundusid olevat ingliskeelsed.

Olgu mainitud, et Marguse poolt toodetud pilte võistluselt on võimalik vaadata siit:

https://www.facebook.com/margus.randaru/media_set?set=a.1928825714009799.1073741837.100006471683675&type=3

Kauguses töötas brigaad küllaltki hästi. Ainuke probleem tundus olevat tabloodega. Nende käsitlemine tundus olevat vägagi vaevanõudev, mistõttu kippus ala veidi venima. Kuid suuremat probleemi see ei põhjustanud. Sama võiks öelda ka kuulitõuke kohta, mis sujus küllaltki hästi. Jällegi tekitas viivitust tablo, millele numbrite panek võttis ilmatu aja. Kuuli vanemkohtunik aga väga tablood ei jälginud ning lasi järgmise võistleja tõukama samal ajal, kui eelmise tulemust veel tabloole pandi.

Kõige rohkem häiris esimese päeva lõpus kavas olnud kõrgushüppe vanemkohtuniku tegutsemine. Tema õpilased hüppasid samal ajal ka kõrgust ja seega tuli tal tegutseda nii treeneri kui ka kohtunikuna. See tekitas olukordasid, kus ta ei näinud (teiste) võistlejate hüppamist. Samuti kippus ta

mööda platsi ringi kõndima ja lippudega vehkima. Tema asukoha valik ei olnud ka kõige õnnestunud, seistes platsi keskel näoga mati suunas. See tekitas nii mõnigi kord küsimuse, kas mati eest läbi joostud katse andis ikka õiguse uuesti proovimiseks või oli tegemist ebaõnnestunud katsega. Esimese päeva lõpuks tegi Andres Piibelet antud kohtunikule väikese koolituse, kuidas peaks ala vanemkohtunik käituma.

Teise päeva alguses tulid starti ka neid, kes alustasid oma viievõistlusega. Alguses oli väike segadus ajakavaga ning sellele järgnenud kõrgushüppega. Alguses oli plaanis teha ajakavas väikesed muudatused, mis puudutasid tõkkejookse ning seda sai ka meie sportlastele öeldud. Kuid millegipärast läks kõik siiski esialgse ajakava järgi.

Kõrgushüppes tegutses vanemkohtunik teisel päeval täitsa korralikult. Samuti sujus teivashüpe täitsa korralikult ning mingeid suuremaid möödapanekuid ei suutnud fikseerida. Mis jäi just teivashüppes silma (aga toimus ka teistel aladel), oli (kõikide koondiste) treenerite küllaltki vaba voli mööda platsi jalutada. Kohtunikud kedagi ei keelanud ning eks treenerid olid varmad oma vabadust kasutama.

Pikkades jooksudes olid distantsikohtunikud ühes kurvis olemas, kuid teises kurvis ei pannud ühtegi kohtunikku tähele. Samuti olid raja siseäärt tähistavad torbikud paigaldatud valesti. Seega jäi õhku küsimus, kas distantsikohtunikud ikka olid aru saanud, et sportlased joonele astuda ei tohi. Üks arvatavatest distantsikohtunistest ei lubanud sportlastel ka pärast jooksu pikali visata, vaid käsutas kõik püsti (olles valmis sportlased ka ise üles tõstma).

Alade sekretärid kasutasid üksnes paberprotokolle, tulemusi arvutitesse ei sisestatud. Paberid liikusid peale alade lõppu sekretariaati, kus tulemused sisestati exceli tabelisse. Samas arvutati kokku ka vastavad punktiseisud. Automaatset programmi, nagu meie harjunud oleme, kasutusel ei olnud. Kuid ootuste vastaselt toimus selline exceli süsteem siiski päris kiiresti.

Täname Eesti Kergetõustikuliitu, kes võimaldasid meil käia Šiaulias ning teha ülekannet võistlustest!

Võistlust vaatasid ning ülekannet tegid: Allan Pilt, Lauri Puolokkainen, Peeter Randaru, Margus Randaru, Andres Piibelet, Tanel Ärm ja Andres Raido Roosileht.

Ülekanne on tagantjärele vaadatav siit:

https://www.youtube.com/watch?v=dxDfm_17hj0 (1. päev)

<https://www.youtube.com/watch?v=5Z2H8umPCh4> (2. päev)

Tekst Allan Pilt, pildid Margus Randaru.